

Шевальє Габріель

Життєпис

Син нотаріуса з Ліону Габріель Шевальє навчався в різних установах, включаючи релігійний коледж (Сент-Марі в Сен-Шамонді). Він проводить шкільні канікули в сільській місцевості Шароле, в Гьюгنونі, за номером 35, на вулиці де ла Ліберте, 1 у будинку його матері бабусі. Потім він пішов у лицейське мистецтво "Бокс", але війна перервала навчання. Мобілізований ще в 1914 році, він був поранений через рік. Після повернення він повертається на фронт, де він залишиться як приватний солдат до кінця конфлікту. Наприкінці 1919 повернувся до цивільного життя, працював у різних професіях: ретушер фотографії, комерційний мандрівник, журналіст, кресляр, художник-плакат, вчитель малюнка ...

З 1925 року він почав писати романи, використовуючи власний досвід. З Ла Фрі, він свідчить про його жорстокого кальвара як солдата. Це все-таки його власне життя, яке він використовує, щоб написати Дюранда, комерційного мандрівника або, пам'ятаючи про його жахливому вихованні, Сент-Коллін.

Саме з Clochemerle, хронікою села, опублікованою в 1934 році, він зазнає успіху. Перекладені на двадцять шість мов і продаються до декількох мільйонів копій, робота приносить авторів славу.

18 червня 1936 року Габріель Шевальє одружився з Мадлен Луїз Валансот, що належить до другої міської ради м. Ліон.

Коли він помер у 1969 році, Габріель Шевальє залишив велику роботу, що затьмарює, однак, Clochemerle, завжди перевиданий у кишеньковій колекції. Згідно з його останніми побажаннями, всі його рукописи, доповнені літературною кореспонденцією, були передані Архівному департаменту дю Ронне.

Для тих, хто хоче краще пізнати письменника та його час, найкраще читати "Реверс Клочемерле" (1966): ця автобіографія має такий же смак, як і його романи.

Перевипуск кількох його романів у 2000-х роках привернув увагу до якостей письменника, занадто часто обмежувався реєстром сільського фольклору, датованим і зведеним до знаменитої пісшости.